

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Csendes obstrukció.

Pécs, 1900. március 13.

Bánffy báró idejében történt, hogy a mikor a költségvetési vita 3—4 hétig tartott, a tettekkel tényező nagy államférfiu által kitartott sajtó csóttól szórta a papiros menyköveit a megátalkodott ellenzékre, hogy a sok beszéddel rabolja az ország idejét s mesterségesen nyújtja a költségvetési vitát minden közzelfogható eredmény nélkül, mert hát akármit és akármeenyit beszélnek is, a vége a dolognak mégis csak az, hogy a nagy többség a költségvetést minden változtatás nélkül elfogadja, ezt az eredményt pedig egy napos vita után is elérhetnék.

Persze kellemetlen dolgokat hánytergattak akkor az ellenzéki szónokok s ha a szolnak-debokai erély nem is félt tőlük, mégis jobb szerette volna, ha azok a beszédek nem hangzanak el a törvényhozás termében, mert hisz éppen a zsarnekok azok, akik leginkább követelik a hízelt s legjobban rettegnek a leplezetlen igazmondástól. Ezért kellett leplezett obstrukcióval megvédelni az ellenzék az ország színe előtt a költségvetési vitának már a harmadik hetében.

És mit tapasztalunk most? A költségvetést tárgyalni kezdték február 1-én s s most teljes hat hét múltán végre odáig jutottak, hogy elkezdhetők a negyedik

tárca költségvetésének tárgyalását. A mint a hangulatból itélni lehet, a vita eltart még hat hétig s már kezd tűnődni a remény, hogy husvétig végezzünk vele. Ha pedig végig nézünk az eddig szerepelt s még szereplésre feliratkozott szónokok sorozatán, azt tapasztaljuk, hogy abban nagyon szerényen van képviselve az ellenzék, de annál sűrűbben találkozunk benne olyan nevekkel, a melyeknek viselőiről alig tudunk egyebet, mint hogy testestül-lelkestül abba a táborba tartoznak, a mely a Bánffy-uralom alatt a háromhetes költségvetést is a haza elleni bűnnek hirdette.

A volt nemzeti párt korifeusait, a régi szabadelvűpártnak azt a csoportját, a mely nem követte Bánffy az ex-lexbe, hasztalan keressük a felszólalók között, úgy, hogy a vita folyása egészen azt a benyomást kelti, mintha ezek helyett és nevében csupán a miniszterelnök és a szakminiszterek beszélnek s kívülük a kormánypárt padjairól csak azok találják szükségesnek a vitában való részvételt, a kikre Széll Kálmán célzott akkor, mikor kijelentette, hogy a szabadelvűpárt ajtaja nemcsak a bevonulásra, de a távozásra is nyitva áll mindenki számára.

Nos hát ők nem vonultak ki, hanem a párt kötelékében vállalkoznak a kormányelnök politikájának kritizálására, még pedig nem a pártkör ülésén, a miben semmi kivétel nem lenne, sőt örvendős

jelenségnek volna tartható, mert egészséges parlamenti életben a pártnak kell irányítani a kormány politikáját és nem megfordítva. Ők azonban a pártkör tanácskozásain néma hallgatásba merülnek s az országgyűlés nyílt ülésein lövöldözik nyilaikat az új rendszerre és a sajtóban támadják kegyetlenül ennek megteremtőjét s vele együtt a párt új elemeit.

Hogy ez a hatalmi versengés mennyire fajult már, arról bizonyosságot tesz a „Magyarország” mai számának egy közleménye, a mely feltétlenül hiteles forrásból jelenti, hogy a lipótvárosi kaszinó szokásos politikai vacsorája, a melyen a kormány tagjai mindig meg szoktak jelenni, az idén azért marad el, mert az előkészítő igazgatósági ülésen egy kormánypárti képviselő tiltakozott a Széll-kormány meghívása ellen, mivel „a lipótvárosi kaszinó mint par excellence liberális klub nem tűntethet nyilvánosan oly miniszterelnök és oly miniszterek mellett, kik közé a reakcionárius elemek sorakoznak. A lipótvárosi kaszinó mindig azt az irányt követte, melynek inkarnátus vezetője Bánffy Dezső s ebben a kaszinóban nem akad majd szónok, ki a miniszterekre felköszöntőket mondjen.”

Ime a kormánypárt egy tagja nyíltan tanubizonyosságot tesz róla, hogy Bánffy Dezsőt ismeri el csupán politikai vezérének, akinek iránya annyira eltér a mostani ka-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Zenei nézetek.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
Irtá: Cank Mukl.

Láz fogta el az embereket, Kubelik-láz. Az ifju óriás bámulatba ejti a világot. Aki hallotta játszani Kubelikot, sohasem felejt el, varázshagedűjének hangjai szüntelenül fülében csengnek, aki nem volt szerencsés élvezni a csodaművész játékát, sajnálja az elmulasztott ritka tüneményt.

Igen, Kubelik Jan tünemény, ki megbüvöli hallgatóságát, tünemény, kit ritkán szülnék a századok, kit csak csodálni s utánozni lehet, de megkritizálni legalább is bajos dolog volna.

Sokat irtak a lapok Kubelik Janról és művészetéről, korunk csodájáról, nem lehet róla ujat írni. A sajtó kifogyott már az epitheton ornanszokból, nem tudja már kellőleg magasztalni, nem is lehet, mert hányan vannak, kik varázshagedűjének ezerszínű hangját értik?

Ez — tagadhatatlanul — ez a közvélemény Kubelikról s méltán. Azonban vannak, kik Kubelikot, illetve annak eddig sehol nem hallott technikáját készséggel elismerik ugyan, mert ez elől ki nem térhetnek, de művészi voltát kétségsbe vonják.

Miért?

Igaz ugyan, hogy — mint egy pesti lap írja — dús haján kívül mi sem árulja el Kubelikban a művészt, annak szerénysége, igénytelen megjelenése, életmódja meglep bennünket, mert egy művészt, oly nagy művészt, mint Kubelik, másnak képzelünk. — De hisz nem is ez az oka annak, hogy Kubelikot nem ismerik el művésznek.

Azt mondják, hogy Kubeliknek csak technikája, utóérhetlen technikája van, a programszámait lejátsza az utolsó pontig precízül, de hegedűjébe nem önti bele a lelket, nincs eredeti felfogása, nem tudja még a remek-mesterek örökbecsű műveit értelmesen interpretálni. Egy szóval Kubelikból csak majd néhány év múltán lesz igazi művész s ha a teoriában tesz akkora haladást, mint a technikában, vagyis, ha kiforrja — mint mondják — egyszer magát, akkor kétségtelenül ő lesz a világ hegedűkirálya.

Tisztelven a privát véleményeket, nem akarom saját nézetemet senkire sem rátukmálni, azt sem állítom, hogy helyes, mégis, nem tudom megállni, hogy néhány szócskát ne írjak a tárgyáról. Bátorit annak a megfontolása, hogy Kubelikre nagy zenekapacitások mondták ki, hogy az első hegedűművész mostanában s én nem tartom szégyenletesnek, ha ezek véleményéhez csatlakozom.

Nem önti bele a lelket a hegedűjébe! Hogy mit értenek ez alatt, azt bajos volna

meghatározni. Szólamód. A cigányra szokták mondani, mikor csakugy zokog, csakugy sír a hegedűje. Azt állítani, hogy Kubelik nem érzi át, vagy pláne nem érti meg azt a művet, a mit lejátszik, kissé merész dolog.

Az igaz, hogy Kubelik, mikor játszik nem mozog, csak épen az elkerülhetlen testmozgásokat végzi, de, hogy érez, elárulja a hegedűből kicsalt hang. Nem automata ő, aki minden érzelem nélkül lejátsza a programszámot, csak arca nem tudja visszatükrözni az érzelmek finom árnyalatait, de hegedűje a szív hurjait hozza rezgésbe. Egyébként érzéssel játszani az ábrándos melódiákat lehet s ezt Kubelik is megjátszotta úgy, mi sem bizonyítja jobban, mint az a kis nóta dallama: »Csak egy szép lány van a világon«, melyet ugyan minden cikornya nélkül játszott el s mely mégis elbájolta a közönséget. Ott élt a hangokban a lélek is, nem a szerelmesé, nem a cigányé, hanem a virtuóz lelke, kitől nem lehet, nem szabad követelni, hogy önmagát megtagadja.

Hogy pedig átérti azt, amit előad, egyszerűen fel kell tételoznünk tanulmányai révén. Erről szó sem lehet.

Sokkal nehezebb vád az, hogy nincs eredeti felfogása, egyéniségét nem viszi bele a játékba, nem interpretálja a darabokat elég értelmesen.

Szerény véleményem szerint az ilyen kijelentések nem bírnak határozott értelemmel,

biast irányától, hogy ezekkel egy asztalnál vacsorálni sem akar s mégis ott settenkedik nagy számu társaival a kormány-pártban, a mely hivatalosan az új kormányelnök programjának támogatására vállalkozott.

A politikai morálnak ilyen arculetpása mellett lehetetlen aztán átvinni az életbe is a rendszerváltozást; marad minden a régiben s minél tovább húzódik ez az állapot, annál inkább meggyőződik róla az ország, hogy Széll Kálmán csillagó programja, a jog, törvény és igazság uralma csupán üres szólam marad, egyszerűen azért, mert annak hirdetője a régi rendszer híveinek hatalmától rettegve, kecskekáposzta politikát folytat.

Széll Kálmánnak ezt a gyengeségét ismerik jól a hatalomból kicsöppent áskálódók s kihasználják a maguk pozíciójának megerősítésére. Ha Széll Kálmán a pártközi egyezmény kikötéseinek végrehajtása után haladéktalanul föloszlatta volna ezt a bűnbán fogantatott parlamentet, az ország megtisztult közvéleménye irgalom nélkül eltiporta volna a Bánffy-kreaturákat; de minél tovább késik ezzel a tisztító procedurával, annál inkább gyöngíti a saját pozícióját, mert a közvéleményben mind mélyebben gyökeret ver az a tudat, hogy csak a szavakban különbözik elődjétől s a társadalom visszaesik az apathiába, a melyben mindegynek tartja, hogy ki ül a kormányon, mikor a politikában úgy sem változik semmi.

S hogy a fölkelte várokozásban való csalódás minél jobban befészkelje magát a lelkekbe, azért vannak rajta Bánffy emberei a költségvetési vita elnyújtásán, mert ezzel elodazzák az új választásokat. Már pedig minél tovább késik Széll Kálmán a nemzetre appellálni az ellene áskálódókkal szemben, annál szélesebb körökben terjed el róla a vélemény, hogy ő sem jobb a Deákné vásznánál. S akkor az áskálódóknak nyert ügyük van.

a mennyiben nagyon, de nagyon sokat lehet alatta érteni.

Nincs eredeti felfogása? Nem viszi bele egyéniségét a játékba? Nem interpretálja a darabokat?

Ha egy magyar nótát előad egyik, előad a másik, előadhat akárhány, azt mindegyik másképp adhatja elő, egyik jobban, mint a másik, a hallgató közönség egyik részének ennek, a másik részének a másik előadása tetszik jobban, bár mind a kettő kitűnőket produkál. Itt elmondhatjuk, hogy egyik a lelkét önti az előadásba, a másik önállóbb felfogásban mutatta be a nótát. Miért? Mert a magyar nótát úgy lekottázní, mint a hogy elő kell adni, nem lehet. Az előadó művészet e téren korlátlanul mozoghat anélkül, hogy a szerző intencióit sértené.

De egészen másképpen vagyunk a klasszikus zenével.

Akarmelyik remekíró megírt egy zene-művet, azt úgy írta meg, a mint lsten tudnia adta, a mint az lelkében megszületett s kiforrt, a hogy zenei tudása és ízlése, zenei akarata neki diktálta. A zenei műszavakkal odairja a motívumok fölé utasításait, szigorú parancsait, melylyel az előadó művészt s annak, úgy lehet gazdagabb fantáziáját korlátozza, mert megkívánja, hogy a saját szerzőményét mutassák be a publikumnak, ne pedig annak javított, vagy esetleg megírt kiadását.

Hírek.

Pécs, 1900. márc. 13.

A búr barát.

Egyik borbély műhelyben az érdekes és tiszteletre méltó Figaro ma rendkívüli érdeklődéssel olvasta az angol-búr háborúról szóló híreket s mint tántorítatlan búr-barát, dühös pillantásokat vetett a betűkre, melyek az angolok győzelmeit jelentették, ellenben nyájasan mosolygott, ha a búr előnyökről emlékezett meg az újság.

E pillanatban kliens érkezett, a ki helyet foglalt a tükör előtt és kézmozdulattal intett, hogy borotválkozní akar.

Sifitelés, habverés, borotvafézés jelezte, hogy a műtét nyomban kezdetét veszi.

A kliens mit sem szólt és a borbély rettenetes kinokat szenvedett, hogy nem beszélhet.

Tört egy jó ideig, de érezte, hogy szét-pukkan, hogyha benne marad a mondani valója:

— Igenis méltóztatott olvasmányozni, hogy Délafrika virulmányain a harc eleme dühöngvén, vitéz burjaink tanulmányozására — neha Európa szemé görbén pillantványozza a népszabadság lenyirattatását.

— Yes sir! — felelte a kliens, a ki különben a britt oroszán nyelvből csupán e két szóval van személyes ismeretségben.

E pillanatban a borotva megrándul s a kliens érezte, hogy álla hegye bór folytonossági hiányban szenved, a mi fölingerelte:

— Mi az istennyilat csinál? — kiáltott a félig megborotvált ur. — Csak nem akar összeapritani?!

— Igenis nem, de angol szólamra fölélvényezvén, karem rángizma megbicsaklott. Inkább méztatna búr nyelven zengeményezni becses kiszólamját.

— Jó, jó, de mi lesz ebből a vágásból.

— Sebhely, melyet az angol-búr háboruskodásban méztatott kapni, mint angol, lévén én búr, ámbár hogy Európában.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szíves beküldésére kéri a kiadó-hivatal.

Azok a terminus technikus jelözte irányelvek, szigorú zenei szabályok megkötik a virtuoz csapongó lelkének szárnyait s nem engedik a szerző által előírt korlátokat tulszárnyalni féltve őrizvén a kompozitőr egyéniségét és eredetiségét, melynek az előadó egyénisége és eredetisége csak szolgálatában áll s arra van hivatva, hogy a lejátszott kották tömkelegéből első sorban a szerző dicső alakját és nagy lelkét keltse életre s csak aztán érvényesüljön a virtuóz.

Saját egyéniségünket bele vinni valamely klasszikus zeneműbe, mikor azt előadjuk, legalább is tulzott ambició, nagy fokú szerénység, mely ugyszólván resteli a nagynevű remekírók műveit úgy előadni, mint azok megírták. Egyszóval azok tehetségét s mély tudását a magunkéhoz képest kicsinyelnök.

Eredeti felfogásban egy Schumannat, Paganinit stbit előadni nem más, mint nem Schumannat, vagy Paganinit játszani le, megfosztani a művet eredetiségétől s saját jobbnak tartott, sokszor s a legtöbb esetben izléstelenebb izlésünket erőszakolni azokra. Ha van vállalkozó előadó művész, ki önálló, eredeti felfogásban akarja a nagy mestereket eljátszani, az mindjárt tudassa is a publikummal tiszteletreméltó szándékát mihez tartás céljából s a közönség bizonyosan más lelkülettel, legalább is kíváncsisággal fogja végig hallgatni s előadása után meg fogja huzni a hoz-

Napirend 1900. március 14-én.

Naptár: Szerda, márc. 14. — Róm. kath.: Mathid. — Prot.: Zakariás. — Görög-kel.: (márc. 1.) Eduard. — Zsidó: Veadar 13. — Nap két 6 óra 17 perckor; nyugszik 6 óra 3 perckor. — Hold két 3 óra 52 perckor délután; nyugszik 5 óra 5 perckor reggel.

Időjárás. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe és száraz idő várható.

Színház: Három kalap.

— (Baranyamegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor tartotta a vármegyehez március havi rendes üléset. Az ülésen Tormay Karoly alispán elnököl s jelen voltak Stajevits János, Salamon József kir. tanfelügyelő, Dragonescu Dónjén kir. pénzügyigazgató, Halvax József, Lehel Győző első aljegyző, Nagy Jenő tiszti főügyész, Jeszenszky Lajos arvaszéki elnök, Johann Béla dr. tb. tisztifőorvos, Hinka László, Nemet Lipót, Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök, Gyeness József dr. kir. alügyész, Benkő Gyula és ifjú Jeszenszky Ferenc. A jövő havi ülés határidejét április 10-re tűzte ki a bizottság, mely egyszerűen tudomásul vette az alispán, az arvaszéki elnök, a tiszti főorvos és a királyi főmérnök jelentéseit s a napirend többi tárgyait, hosszabb-rövidebb vita után letárgyalván, az ülés féltizzenegy órakor véget ért.

— (Műkedvelői előadás.) A szintapon már hirdetik a holnap esti darabot, Henriquette Három kalap című vigjátékát, melyet a jogszok adnak elő Segélyző-egyesületük javára. A színnázi jelentése azgy hirdették, hogy az előkép a szindarabot követni fogja s a szintapon azt olvassuk, hogy azt megelőzi. Ez előkép a multat mintegy összehasonlításban fogja bemutatni a jelenet s már tárgyanál fogva is igen érdekesnek ígérkezik. A vigjáték próbái nap-nap után nagyobb érdeklődés mellett folynak s a mester keze mindennap észrevehetőbb a szereplőkön, kik mindmegannyian alakítanak is nemcsak szávalnak.

— (Uj regényünk.) Lapunk mai számában új, eredeti regény közlését kezdjük meg. Az új regény címe „Ofélia” s lapunk

záértő puonkum a páruazamot az előadott remekíró intenciója s a művész eredeti telto-gasa között.

Nem interpretálja Kubelik kellőleg a darabot? Ha Kubelik szem előtt tartotta a mesterek magyarázatát, akkor interpretálta is azok művét úgy, a hogy azok azt ehajtották. Ergo annál jobban nem is magyarázhatta volna. Mindenki saját szavainak legutoljékesebb magyarázója, ez áll a zenei művekre is s a kompaszták meg is magyarázzák, a mit irtak a külfölele jelzések és előírások által s ha valaki azokhoz tartja magát, vagyis más szóval azt és úgy játsza el hallgatóinak, a mi és a hogyan az a kottán van, ügyeembe véve a legjelentéktelenebbnek látszó utbaigazítást is, az interpretálta, az megmagyarázta a művet, a hogy alkotója akarta.

Ha akad kompozitőr, ki valamely darabot, melyet ihlettségében megírt, az előadó művész zsenialitására, eredeti, önálló felfogására, kiváló magyarázó képességére biz, az a szerző leírja a kottákat a nélkül, hogy csak a legközönségesebb pianót, vagy fortét jelezné s a darab fölött bizonyosan jelezné, hogy a művész ne zsenirozza magát, hanem legjobb tudásával játsza el azt a művet úgy, a hogy ő felfogja, eredeti felfogásban. Nemde? S ha tényleg írta valaki így s egy példányon kifejtene a maga érzelmeit s gondolatait a szerző, mely miadenesetre a pusztá hangjegyekben is ott lebeg, ott van, mondón ja-

belsőmunkatársa, *Horkai* Elemér írta. Munkatársunk nevével gyakrabban találkozunk olvasóink tárcarovatunkban s hiszszük, hogy regénye is megnyeri olvasóink tetszését. A regény a huszár történetek közé tartozik s érdekes meseszövege mindvégig leköti olvasóink figyelmét. Az új regényt is — régi szokásunkhoz híven — könyvalakban közöljük.

— **(Március tizenöt)** E napon a szent emlékezet vezet bennünket vissza a véres időknek feledőbe menő napjaihoz. Oda, a világharos napokba, mikor megnyílnak a tömlők falai, a rabságban volt nép kezeibe a lánc kelyett kard terem és beszédjük már nem a szenvedők fohásza, hanem a fegyverek csatogása. Szelid márciusnak érzelmet fakasztó idusa holtak feltámasztásának napja. A halottak az eltemetett nemzeti dicsőség, a börtönben sorvadtt szabadságérzet és a rabnak nevezett sajtó. Aztán március idusa feltámasztotta őket temetőikből. A föld lángjai világították meg a sötét eget és a láng sokáig égett, miglen a nemzeti dicsőség, szabadságérzet és szabadsajtó itt élt közöttünk és nem a börtönök falai között.

— **(Új utépités.)** A laskó-hercegszölli törvényhatósági közut kiépítésének terveit és költségvetését a kereskedelmi miniszter jóváhagyta. A költségvetés szerint az új utépitése 50.965 koronába kerül. A közigazgatási bizottság mai ülésében az építési engedélyt ezek alapján kiadta s az új utépités már a legközelebb megkezdődik.

— **(Megszökött szerelmesek.)** Egy öreg házaspár rendkívül érdekes szerelmi ügyben tett ma délután panaszt a rendőrségnek. A házastársak az panaszolták föl, hogy tizenhétéves fiukat egy huszonnyolc éves asszony úgy behálózta, hogy az mindenről megelégedve, tegnap éjjel az asszonynyal megszökött. A tisztességben megőszült házastársaknak a megszökött fiu, a tizenhétéves Ferenc, egyetlen gyermekük volt. Csinos, izmos, értelmes maga magyarázná a terminus technikusokkal s egyéb rendelkezésre álló eszközökkel, a másik csakis kottákkal teleirt lapot pedig a virtuóznak adná, minő különbséget észlelhetnének! Miért? Mert minden embernek más és más az ízlése.

Ezen alapulból kiindulva vannak egyes zenei iskolák, hol főszabályként állítják oda a tanítványoknak, hogy az előadó művész bármilyen darabot úgy adjon elő, a hogy azt annak alkotója a sorok közt megjelezte; a virtuóz, a remekírók magyarázója játéka közben csak a mester szellemének éljen, a maga véleményét ne tolja a szerzőre, ki, ha akarta volna, ugyis megírhatta volna művét.

Ezek után kérem, hogy vajjon Kubelik Ján nem művész?

Kubelik nem pózol, mint bármely más művész, feltűnően szerény. Mintha, a mit lejátszik, az a legprimitív dolog volna. Szigorúan azt muzsikálja le, a mit a szerző eléje írt, pedig talán ő is tudna rajt változtatni. A holt betűkbe, kottákba életet önt, nem azt, a mit ő tud adni, hanem azt, melyet a szerző kontemplált.

Ha ez nem művészet, hanem egyszerűen mesterség, akkor nekem is azt kell mondanom, hogy Kubelik nem művész. Minthogy pedig az olyan előadó művészet, az olyan magyarázás megfelel a követelményeknek, Kubelikről nem lehet megtagadni a nagy művész nevet. Kétszer nem. Mert technikája, mint általánosan elismert dolog, utólrhetetlen és e mellett a klasszikus írókat azok intenciója szerint magyázza is.

mes legényke volt. A megnyerő modoru fiu nagyon szerették és — egy asszony is megszerette. Itt kezdődik a rendőrség elé vitt szerelmi regény. A fiu elszökött az asszony szenvedélye s azóta a két hónap óta, mióta az ismeretségük tart, minden szabadidejét a menyecske társaságban töltötte. A kötelességét elhanyagolta s csaknem a szó szoros értelmében hozzája költözött. A tilos viszony végre a szüleinek is a fülébe jutott s ezek tegnapelőtt ugyancsak megmosták a fiatal szerelmes fejét. Ez azonban, hogy észretért volna ahelyett még inkább fellobbant a korholás következtében. Tegnapelőtt délután elhagyta a munkáját s néhány pillanatra hazatérve ismét a menyecskehez ment. Itt egész éjjel csomagoltak, málbáztak s a vége a dolognak az lett, hogy tegnap reggelre a két szerelmesnek már hült helye volt. Minden valószínűség szerint megszöktek. Ezt adták elő ma a megszmorodott szülők a rendőrségnek s kérték, hogy kurrentálják a gyermeköket, mert abba sehogysem egyeznek bele, hogy a tizenegy évvel idősebb, gyerekes asszony az ő tizenhétéves fiukkal élje a világát. A rendőrség a szerelmi ügyben elrendelte a szökövények nyomozását.

— **(A sásdi fogház.)** A sásdi járásbírósi fogház tudvalevőleg olyan állapotban van, hogy abból csak az a rab nem szökik meg, aki nem akar. A fogház helyett tehát újat kellene építeni s ez iránt tett ma a kir. ügyészség előterjesztést a megyei közigazgatási bizottságnak. Az előterjesztés szerint az új fogházat a járásbírósi melletti telken, mely megyei tulajdon, a legcélszerűbb lenne építeni. A bizottság *Hinka* László, *Németh* Lipót, *Simonffy* János és *Gyenes* József dr. kir. alügyész hozzászólása után kimondta, hogy az ügyészség felterjesztését helyesli és mindenben kívánatosnak tartja.

— **(Kocsitorlódás a főutcán.)** Hogy szűk a főutca, az már régen igaz, hogy pedig csak nagyon nagy áldozatokkal lehetne ezen a bajon segíteni, az is bizonyos, mindazonáltal, hogy olyan kocsitorlódások, melyek még a gyalogjárót használó közönséget is megakasztják utjában, elő ne forduljanak, mindenestre meg lehetne nagyobb felügyelet mellett akadályozni. Ma délelőtt egy kilenc óra tájban egy szenes kocsi akart befordulni a belthajtás alá, azonban a szemközt jövő kocsi már oly közel volt, hogy nem lehetett. Mindkettő megállt. Hátulról két kocsi érkezett egyszerre s betöltötték a kocsit, de a forduló félben levő szenes kocsi haránt állása következtében egyik sem tudott előrehajtani. Majd egy negyedórát vett igénybe, míg a khaosz kezdett bontakozni, de a szemfüles rendőrök közül, hogy a fejtelenségben rendet csináltak volna, egy sem vette észre a zür-zavart. Talán tavaszi álmukat aluszszák a sarkokon, vagy az éj fáradaimait pihenik ki így délelőtt avagy talán erőt gyűjtenek a délutánra?

— **(Egy havi adó.)** *Dragonescu* Dömjén kir. pénzügyigazgató a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén bejelentette, hogy a megye területén a múlt hónapban 355.914 kor. 95 fill. egyenes adó folyt be; míg a múlt év februárjában csak 271.881 kor. volt az adó, tehát az idén 87 ezerrel több folyt be. A folyó év január-februárjában szintén több adó folyt be, mint tavaly, bár e többlet csak 26 koro-

nát tesz is ki. A múlt évi befizetés tehát eléretett; hátralék van most összesen 880 ezer korona egyenes adó. Hadmentességi díjban 400 koronával több folyt be, mint tavaly februárban; s az első két hónapban 1055 koronával több. Hátralék van most hadmentességi adóban 40 ezer korona.

— **(Tűz a városi erdőben.)** Bányatelepről tegnap estefelé telefonon jelentették, hogy a város erdejében tűz ütött ki. Nyomban intézkedtek a tűzoltóság mozgósítása iránt, de akkorára már megjött a másik telefon értesítés is, mely szerint a tüzet már eloltották. A tűz nem volt nagy, csupán néhány hozót fogott tüzet, melyet az erdőben időző munkásoknak földhányással sikerült mielőbb eloltaniok.

— **(A pécsi áll. főreáliskola)** »Eötvös Önképzőköre« a régi tradícióhoz híven minden évben siet március 15-ét megünnepleni. Az idén is megünnepli és pedig e hó 18-án. A gyűlésnek a következő tárgyszorozata lesz: Megnyitó beszéd; tartja: *Sasvári* Géza VIII. o. t. »Házáról« *Petőfitől*, szavalja: *Till* Sándor VII. o. t. 1848. március 15. Irta és felolvassa: *Landgraf* József VIII. o. t. »Élet vagy halál«, *Petőfitől*; szavalja: *Neuberg* József VII. o. t. Záróbeszéd, tartja *Lóvy* Emil VIII. o. t.

— **(Pályázat.)** A szigetvári adóhivatalnál egy pénztárnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be a kaposvári pénzügyigazgatásához. Ez állás *Héregi* Gézának, az öngyilkossá lett sikkasztó adótárnoknak halálával üresedett meg.

— **(Felfüggesztett ügyvédek.)** *Weisz* Izidor zalaegerszegi ügyvéd a zalaegerszegi kamara fegyelmi bírósága által, valamint a m. kir. Curiának ítéletével, a hivatalos lapban közzétételtől számítva egy évre; *Paizs* Mihály nagy-átádi ügyvéd pedig, a kaposvári kir. törvényszéknek határozata, a pécsi kir. ítélőtáblának és a m. kir. Curiának végzéseivel jogerősen vád alá helyeztetvén, az ügyvédkedés gyakorlatától felfüggesztettek.

— **(Új anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolna vármegyében a bedeghi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé *Günther* László községi jegyzőt, a mucsii anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé *Zarubay* Ferenc községi irnokot, a bátaszéki anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé *Janosits* Károly községi aljegyzőt s végül a mőzsi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé *Csóry* Ferenc segédjegyzőt nevezte ki és *Csóry* Ferenc kivételével, valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Bulletin a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tetteyi forrás vizszolgálati képessége f. hó 13-án reggel 1548 köbméter.

— **(Házafias ünnepek.)** Március tizenötödikét a vidék is készül méltóan megünnepleni. A tolnamegyei Felső-Nyéken a község előljárósága rendez ünnepet. Besencén a polgári olvasóköri tartanak ünnepélyt. Pakson is megünneplik a magyar nemzet szabadság napját a kath. olvasóköri. A dalárda a

»Himnusz«-t énekl, Polgár Alajos elszavalja a »Talpra magyar«-t. Az ünnepi beszédet Osváth János polg. isk. tanár tartja. Krivány Anna a »Március 15.« című költeményt szavalja el. Végül elénekl a »Szózat«-ot.

— (Uj korcsma.) Pécsvárad képviselőtestülete kimondta, hogy a községben szükségesnek látja egy korcsma felállítását. Ezt a határozatot az uradalom, melynek egy korcsmaja van a községben, megfeleltette. A megye közigazgatási bizottsága ma foglalkozott a felelővel. Hosszu vita fejlődött ki a tárgy körül, melyben résztvettek Stajevits János, Dragonescu Dömjén, Simonffy János és Hinka László. Végre is a bizottság egyhangulag kimondta, hogy a képviselőtestület határozatát jóváhagyja és a felelővel elutasítja.

— (A hosszuhetényi trachitbányák.) A hosszuhetényi urbérések panaszszal támadták meg Baranyamegyét, mert a hosszuhetényi bányákból a kőszállítást idegeneknek adták ki, holott erre nekik volt joguk szerződésileg biztosítva. Azonban, mivel e szerződés előtt már hat évre ki volt adva a kőszállítás s nekik csak legelőnyösebb ajánlat esetén van meg eme joguk s az elsőség csak a hat év lejártá után az övék, a megye közigazgatási bizottsága mai ülésében az urbérések panaszát elutasította.

— (Patkányvadászat a halószobában.) Hogy milyen furcsa állapotok vannak Amerikában, némely kisebb városban, éléken illusztrálja egy utazó elbeszélése. Az utazó utazásai közben egy kis alabamai városkába jutott. Lakást vett a városka egyetlen szállodájában és este, amikor eljött, lefeküdt. »Alig aludtam el« beszéli „hangos zaj ébresztett fel. Gyertyát gyújtottam és nagy meglepetésemre a szobában tizenkét patkányt fedeztem fel. A patkányok egyáltalán nem ijedtek meg, kíváncsian pislogáltak rám és azután folytatták foglalkozásukat, mely abból állt, hogy cipőmet rágicsálták. Amikor elkaptam tőlük a cipőmet, a legnagyobb patkány felém kapott. Visszagrottam az ágyba és teljes erőmből ordítottam, míg álmosan és boszusan a vendéglős be nem kopogtatott. Felháborodva mondtam el neki, hogy mi történt, mire ő vállat vont és azt mondta, hogy ezért kár volt olyan nagyon kiabálni, mert a bajon mindjárt segítve lesz. Azzal eltávozott és pár perc múlva azon vettem magam észre, hogy a szobát, a melyben háltam, a patkányok valóságban elárasztották. Ezuttal azonban a patkányok féltek és volt is rá okuk, mert a vendéglős egy pár menyétet szabadított be közéjük, melyek a patkányok között irtózatot vérengzést vittek véghez. Gyorsan magamra kaptam a bundámat és befutottam az étterembe, hol az éj hátralevő részét eltöltöttem. A vendéglős kijelentette, hogy többet ő se tehet, mint hogy egy pár menyétet tart, melyek kipusztítják a patkányokat, mihelyest a vendégek valamelyike panaszodik.

— (A hol nincs, ott ne keress.) Úgy látszik, ez a jelszava a harkányi iskolásoknak is. Kincses Endre ottani tanítóval ugyanis megtörtént, hogy fizetési járandóságát a lakosoktól egyrészből végrehajtás utján kellett behajtani. Be is hajtották, a kiktől lehetett; de tíz esetben nem volt lehetséges s vagy ötven forint fejében küldték a tanítónak

— tíz darab nemleges zálogjegyzőkönyvet. Az ügy a tanító felelőssége folytán a miniszteriumhoz került, a honnan az a rendelet jött le, hogy az iskolások vesse ki az iskolafenntartókra újból a hátralékos összeget, a mi ha be nem folynék, az iskolások tagjai vagyoniilag is szavatolnak érte. A megye közigazgatási bizottsága mai ülésén a rendelet értelmében utasította az iskolásokat az eljárásra.

— (A horvát hatóságok lustasága.) A megyei közigazgatási bizottság mai ülésén egy vadásztulalmat áthágó ember ellen annak ingatlanára kellett a pénzbírság erejéig elrendelni a végrehajtást, mert az illető jelenleg diakovári lakos ugyan, de a horvát hatóságok többszöri megkeresésre sem intézkedtek ügyében s nem lehet vele lefektetni a bírságot. A horvát sógorok eme lustasága és nemtörődősége különben általános dolog s különösen a pénzügyigazgatóság hiába ír át hozzájuk, mert féltve mulva sem válaszolnak.

— (Szaporodnak az ügyvédek Kaposvárott.) Kaposvárra egyszerre három ügyvéd tette át székhelyét. Psik Lajos orsz. képviselő az egyik; Schön Manó és dr. Székely Antal a másik kettő. Ezekkel szemben dr. Weisz Henrik Kaposvárról Igalba helyezte át ügyvédi irodáját.

— (Felesége után a halálba.) Ma délután négyórákor a budaikülvárosi rendőrlaktanyából telefonon jelentették a központi rendőrségnek, hogy a Márton-utcában öngyilkosság történt. Sárkány Ármin tb. rendőrkapitány és Ludvig Ferenc dr. tisztiorvos kimentek a helyszínre, hol Varga János bognárt műhelyében a földön fekvő, holtan találták. Mellette egy hatlövetű revolver hevert, melyben három golyó volt. Az öngyilkos jobb halántékán egy lösebb volt, melyen át hatolt be a halált okozó golyó. Az öngyilkosságot a bognármester két segéde vette észre, kiknek távollétében követte el tettét Varga, ki már szombaton is öngyilkos akart lenni s akkor kétszer lőtt magára sikertelenül. A hatvanöt éves ember felesége utáni bánatában, — ki két héttel ezelőtt halt meg — s anyagi bajok miatt lett öngyilkos. Egy kis fia és nővére sirtak holtteste mellett, melyet kivittek a temetői hullaházba, honnan holnap temetik el, anélkül, hogy felbencolnák, mert öngyilkossága kétségen kívül megállapított.

— (Az István pincében.) Pazar jelenet folyt le vasárnap este az István pincében, hol a hirdetés szerint este Horváth bandájának kellett játszania. Délután a jókedvű közönségnek valami más banda húzta. Ugy nyolc óra tájban kezdtek szállingózni a Horváth banda tagjai s kezdtek szemrehányást tenni a grasszáló és kasszáló kollegáknak, mire ezek közül egyik oda szól Horvátékhöz:

— Hallgassatok csak, én mondtam volna azt nektek, a mit tegnap ti mondtatok nekem, ti mindjárt verekedni kezdtek volna.

— Hát mit mondtunk? — kérdik élénken.

— Mit? — felel a kérdező — hát azt mondtátok, hogy egál!

— Mi az az egál? — kérdező hülyedezve és meglepődve.

— A legnagyobb átok, a mi csak van a világon! — felel a szívtörő. — Hát szép ez tőletek? mi? Na hisz elmehettek.

Általános volt a hülyedezés, míg végre

valaki megsugta a cigányoknak, hogy egál az annyit jelent, hogy mindegy. Erre aztán a konfliktust békés uton elintézték.

— (Kárvallott kucséber.) A rendőrséget tegnap reggel úgy hat óra tájban egy teljesen üres kucséber kosarat talált a Klimó-utcán. Persze megindították a keresést a kosár tulajdonosa irányában. Nem sokáig kellett kutatni, mert a tulajdonos önként jelentkezett Kaifitz Jakab kucséber személyében, még pedig azzal a panasszal, hogy kosarát vasárnap este ellopta valaki, aki aztán teljesen kifosztva ott hagyta az üres kosarat a Klimó-utcán. A kucséber kára körülbelül tizenkét koronát tesz ki. A sok édességre és cifra skatulya után vágyódó tolvajt most keresik.

— (Eljegyzés.) Dercsikai Huszár Aladár, marcalii kir. járásbíró, eljegyezte vizeki Tallián Virgiliát, Tallián Gyula somogyi főispán és neje, szül. Szerdahelyi Virgilia leányát Kaposvárott.

— (Eltűnt kolbász.) Mannu János pécsi, petrezselyem-utcai lakos ma délelőtt azzal a panasszal járt fent a rendőrségen, hogy lakásának az udvarban levő fűskamrájából két hosszú szál kolbász nyomtalanul eltűnt. Ellopta-e valaki, vagy tán az udvaron garázdálkodni szokott macskák rendezték-e belőle lakomát, azt nem tudni. Most a bizonytalan panasz folytán a rendőrség keresi majd az ismeretlen tettest, mely — nem lehetetlen — valamelyik háztetőn nyivakolva örvend a sikerült tolvajlásra.

— (Hármat egy helyett.) Az Érdi és Kérdi cég utazóját, a tehetséges Rákóci hatványozott családi öröm érte: kedves neje hármas ikrekkel ajándékozta meg. Az ikrek megjelenése Rákóci urnak sem volt nagyon kellemes, de még kellemetlenebb volt magának a cégnek, mert Rákóci a nagy családi esemény miatt nem kezdte meg szokásos tavaszi körutját, úgy hogy az egyik főnök, maga Érdi ur volt kénytelen helyette utnak indulni. Belép az egyik vevőhöz, aki álmélkodva fogadja:

— Hogyan, ön az? — Hát Rákóci már nincs magunknál?

— Dehogy nincs — feleli Érdi ur. — Hanem a felesége hármas ikreket kapott, azért nem utazhatott el.

— Szegény ember! Ugyis annyi gyereke volt. Borzasztó . . . Nem is hiszi, mennyire sajnálom!

Hasonló megdöbbenést kelt Rákóci esete a második, harmadik s a negyedik vevőnél is. Az ötödikhez már Érdi ur is egészen szomoruan lép be, előkészülve a stereotip meglepődésre és sajnálkozásra.

— Nimi, ön az Érdi ur? Most ön utazik Rákóci helyett?

— Dehogy! — mondja Érdi ur könyes szemekkel. Csak éppen most helyettesitem, mert a felesége hármas ikreket kapott . . .

— Ah, hahá, hibi, hohó, ujong a vevő, majd tánclépésekben körüllejt a bolthelyiséget, folyton ezt kiáltva: no, ennek igazán örülök!

— Hogyan? — rebegi Érdi ur — ön örül?

— Persze, hogy örülök! Most legalább a Rákóci is megtudja, hogy milyen érzés, ha az ember egyet rendel és hármat kap.

— (A méz, mint gyógyszer.) A természetes gyógymód egy hive a mézet univerzális gyógyszerként dicséri. Vágott vagy égési sebekre, mondja a mézapostol, csak mézet tessék tenni. Nátha, köhögés vagy rekedtség esetén negyedóránként egy kanálnyi mézet bevenni, egész biztosan hat. A méz hive azt állítja, hogy ő makacs gyomorbajától is a mézkúra segítségével szabadult meg. A paciens reggel, este egy csésze forró tejszenn föloldott mézet ivott, ebéd után egy csésze mézes vizet, fölöra mulva még egy teáskanál tiszta mézet és négy hét alatt teljesen felgyógyult. Azóta a mézet nem nélkülözheti és előrehaladott évei dacára csaknem fiatalos egészséggel örvend. A hamisítatlan tiszta méz élvezete a vérszegénységet is megszünteti.

— (Elfogott pénzhamisító banda.) Dunaföldváron a csendőrség egy kiterjedt pénzhamisító bandát tartóztatott le. A pénzhamisító banda feje Bula Mihály dunaföldvári lakos volt, társai pedig Üveges Sándor, Kiss János, Földi Ferenc, Novák Juli és még többen, a kiknek nyomozásával most foglalkozik a csendőrség. Ezüst forintosokat gyártottak nagy mennyiségben, melyeket forgalomba is hoztak. A pénzhamisításra úgy jöttek rá, hogy Üveges Sándor mult vasárnap mulatott és csak úgy szúrta a hamis ezüst forintosokat. A hamisításához szükséges mintákat is megtalálták.

— (Márciusi napsugarak.) Közeledünk a hivatalos, csillagászati tavaszhoz. A mostani időjárás átmenetet képez a tél és tavasz között. Reggelenként még hűvös nagyon

a levegő, csak dél felé melegszik fel az idő annyira, hogy kellemes, de akkor is nem az árnyékban, hanem a napos helyeken. Feltűntek ismét a tavaszi kabátok s a gomblyukakban az ibolya-csokrok. Sőt elvéve napernyőket is látunk feltűnni a napsugaras délutánokon, melyeket azonban inkább csak mutatónak hoznak s nem azért, hogy igénybe vegyék. Mindenki a szabadba igyekszik, oly jól esik újra szabad léget szívnunk s kimenekülni a szobából s annak unalmassá vált egyhangúságából, ki a természet ölébe. Ibolyázni, egy kis tavaszi sétát tenni leghőbb vágya most mindenkinek. A Kardos-ut s a Mecsek egyéb részei tele vannak naponként sétálókkal, ibolyázókkal. Csak hogy végre megjött a várva-várt tavasz.

— (Vallási őrjöngés.) Egy, a stundiszták szektájához tartozó szentpétervári paraszt, családjával együtt vallási őrjöngésbe esett. A mint az eset a kiewi kormányzó tudomására jutott, rögtön intézkedett és az örültek házába szállította a családot. A betegség legelőször az asszonyon és a leányon tört ki, kik őrjöngésükben minden vagyontuk fel akarták égetni. Egy reggel a parasztnak szomszédban lakó bátyja rémkiáltásra ébredt föl. Rögtön fölkel, hogy segítségre siessen és igen megijedt, mikor észrevette, hogy a kiáltások öcséje udvarából hangzanak. Ide sietett és elszörnyedve látta, hogy bátyja egészen meztelenül, tizenhét éves fiával a hóban birkózik és meg akarja ölni. A hóban a két legkisebb gyermek élettelenül

hevert, s holttestük mellett térdelt az anya legidősebb leányával együtt, és szakadatlanul imádkozott és vetette a keresztet magára. A halálra ijedt bátya megkérdezte öcsésétől, hogy mit jelentson ez, mire az örült azt felelte, hogy példaképéhez hiven, Izsákot akarja fölláldozni, és hogy kedves bátyját sem kiméli. Erre a bátya rögtön segítségért futott és nagy ügygyel-bajjal sikerült a 17 éves fiut a haláltól megmenteni, mert az atya óriási erővel bír.

— (Lopják a fákat.) Elmúlt már lassacskán a zord tél és következik a lanyha tavasz, melyben nincs olyan nagy szükség a tüzelő anyagra, hanem gondos gazdak mostanában a favásárlás helyett faültetéssel foglalkoznak, hogy legyen, minek lombja nő, gyümölcse terem, mire ránk köszönt a nyár. S valószínű, hogy ezekből a »gondos« gazdákból való az az ember is, ki a napokban »ismeretlen tettessé« vedlett át, a mennyiben Petrovits József r. kozári lakos kertjéből hat darab facsemetét emelt el. A fatolvajt most keresik.

— (Pécsi cigány Londonban.) Farkas Sándor helybeli cigányprimás, tudvalevőleg megvált zenekarától s most a zenekar vezetését ifj. Kórodi Gyula vette át, ki huzamosabb idő óta Darázs Miska, Rác Gusztó és Farkas Sándor bandájának volt másod-primása. Ifj. Kórodi Gyula a napokban szerződést kötött Eschton londoni impressárióval, ki a zenekart az utiköltségek és egyenruházat fizetése kötelezettségének magára vállalása

felejtettem el eme éj egyetlen mozzanatát sem. Ugy tetszik nekem e pillanatban, mintha most is hallanám annak az andalító keringőnek a hangjait, melyet kegyeddel táncoltam. Nem tudom elfeledni azt az édes, kábitó illatot, mely a száz és száz álarcos, jelmezes ruhájából áradt ki, melynek presztizse alatt a legcinikusabb, a legfásultabb lelkű ember is bimbófakadást érez a szívébe költözni. Nem tudom elfeledni az elegáns dominok ruhája susogásának sejtelmes hangját, mely mintha szerelem után vágyódó asszonyok sóvár kis sóhajából nőtt volna orkánná!

Emlékezetemben önt látom nagyságos asszonyom, mint simul elegáns termetére izléses »mille-fleur« ruhája. Képzetelemben átkarolom derekát... a zene belekezd azokba az olvadékony, lágy akkordokba, melyekre akkor lejtettünk... Egyszerre aztán elhallgat a zene, felhangzanak a »hogyan volt«-ok, de a cigány nem reagál e biztatásra, hanem fáradtan teszi le a nyirettyüt...

S most nagyságos asszonyom még egy kérdést.

Emlékszik még arra a lepke-kosztümös hölgyre, kinek csengő, dallamos kacagása túlharsogta az általános társalgás zaját, amint kísérője karján

OFÉLIA.

REGÉNY.

A »PÉCSI FIGYELŐ« SZÁMÁRA

IRTA:

HORKAI ELEMÉR.

PÉCS, 1900.

A »PÉCSI FIGYELŐ« KIADÁSA.

mellett heti négy font sterlingért szerződtette április elsejétől kezdve Londonba. A zenekar a nyári hónapok alatt Anglia nagyobb fürdőhelyein fognak játszani s már most nagyban készülnek arra a műsorra, melyet külföldi utjok alkalmával fognak játszani.

— (Elveszett.) Tegnap este a színháztól a Buzatérig vezető uton, egy ezüst női karperec veszett el. A becsületes megtaláló kéri, hogy a karperecet adja át a rendőrségnél.

— (A bünszerző bicikli.) Az ismert olasz antropológus, Lombroso tanár azt mondja, hogy minden új mechanizmus megsokszorozítja a bűntettek okát és számát. Ezt a tételt most a biciklin igyekszik bebizonyítani s e végből hosszabb értekezést írt egy külföldi folyóiratba. A bicikli mondja Lombroso előbb is tolvajokat nevel az emberekből; az újságokban napról-napra olvashatunk kerékpár-lopásokról és biciklivel történt csalásokról. Ehhez hasonló bűnöket persze az arany és ékszer is okozott. De Lombroso azt igyekszik bebizonyítani, hogy a kerékpár egészen különös néha igen szellemesen kigondolt bűntetteket hozott létre. A biciklit gyorsasága nagyon alkalmassá teszi más bűntettek elkövetésére, különösen rablásra. Mert, mondja Lombroso, mi teszi könnyebbé a menekülést és az alibi bebizonyítását, mint a bicikli, a mely gyorsabb, mint a ló és biztosabb, mint a vasút. Az ilyen utonállók rendszeren szenvedélyes, ügyes biciklisták és sokszor igen jó családból származnak; vannak közöttük gyakran

elzüllött diákok is. E mellett azonban beismeri Lombroso, hogy a bicikli, míg egyrésztől bűntetteket hozott, másrésztől jótékony és kulturális intézményeket hozott létre. Hozzáteszi még, hogy a míg alkalmat ad bűntettek elkövetésére, módot nyújt a bűntettek fölfedezésére és megakadályozására is.

— (Nagyreményű csemete.) Alig tizenhárom éves suhancal akadt ma délelőtt dolga a rendőrségnek, mely a bűnbe esett suhancal szemben — kerát tekintve — most csak jóakaratu feddésre szorítkozott. A fiu ugyanis apjának — ki különben szegény fapásztor — egy ezüst óráját ellopta és zálogba csapta, aztán a gyermekek sajátos könnyelműségével görbe napot csinált magának. Cukrászdába ment, cigarettákat vásárolt, fiakkerozott s mihamarább a nyakára hágott annak a három forintnak, melyet az apja ezüst órájára adott neki. Hogy fog-e a rendőrség jóakaratu feddése használni valamit, azt nem tudni. Az ilyen csemetétet legjobb volna mindjárt az első bal lépésnél javító intézetbe küldeni, hogy hasonló ballépést el ne kövessenek. Mert jobb őket inkább a javító intézetben erkölcsös becsületes életmódhoz szoktatni, mint szeretetteljes engedékenységgel a börtön számára nevelni fel.

Művészet, irodalom.

○ Lear király. Shakespeare hatalmas drámai alkotása »Lear király« került színre tegnap este, mely alkalommal Bakó László,

kit e darabban már láttunk, pompás alakításával ismét szaporította ama tekintélyes sikerének számát, melyet Pécs közönsége, de különösen a szépért lelkesedő ifjuság nem egy hamar fog elfelejteni. Bakó László volt az, ki tulajdonképen nálunk az ifjusági előadásokat divatba hozta s megkedveltette, mert hiszen nem egy hamar találunk ismét oly színészt, ki úgy meg tudná játszani történelmi darabjaink legendás hőseit, a nagy britt óriás remek alkotásainak alakjait, mint Bakó László. Ő volt az, ki nálunk úgy vitte színpadra Zrínyit, Rákócyt stb., hogy történelmünk eme alakjainak látása felejthetetlen nyomokat hagyott ifjuságunk lelkében; ő volt az, ki ma a színművészeti feslettség korában hivatott nálunk szerezeni a klasszikus drámáknak. Sajnos azonban, Bakó Lászlóról csak már mint »volt«-ról beszélünk, mert ez a szorgalmas, törekvő s minden ízében klasszikus színész, már csak háromszor lép nálunk színpadra, miután április elsején Budapesten kell lennie, hol állandóan a »Nemzeti színház« tagja marad s ezzel vége is szakad a »vidéki gyakorlatnak«. Hogy ez a »vidéki gyakorlat« hasznára volt-e Bakó Lászlónak, azt nem tudjuk, annyi azonban bizonyos, hogy Pécssett neki köszönhető a drámai színészet fellendülése, mely már nagyban kezdte a tért, s könnyed, de pikáns es missiót legkevésbé sem teljesítő francia színpadi produktumoknak atengedni.

A tegnapi előadásról szólva, Bakó László pompás Learje mellett első helyen Hadrik Anát kell megemlítenünk, ki mintha időközben jobban megbarátkozott volna Goneril elonszenves szerepével, tegnap este közvetlenebb hatást ért el alakításával. A hirtelen megbetegedett Jeszenszkyne helyett Nádasyné, Takács Jolan játszotta Regan szerepét. S ebben a néhány szóban benne van az

I.

— Emlékszik még nagyságos asszonyom arra a legutóbbi álarcos bálra, melyen azt mondta, hogy »egy farsangon elég egy bálban táncolni, ha az ember oly pompásan mulat, mint akkor mi?«

Őn illatos budoárjának mennyezetes ágyában már bizonyára kipihente e bál fáradalmait, elfelejtette parányi abbé cipőinek szorítását s kialudva a báli éj idegizgató, vérpezsdítő mánorát, most már csak halványan emlékszik a történetekre, az alakok, jelmezerek, kik azon az éjjelen az elragadás egy-egy kiáltását csalták ajkaira, most már csak ködfátyol borított silhouettek gyanánt élnek emlékében.

Meglehet, hogy az akkor szerzett impressioim hatalmasabbak, maradandóbbak voltak, felcsigázott fantáziám fogékonyabb volt az események iránt, de — lássa nagyságos asszonyom — én nem

a dícséret, mely ezt a fiatal színésznőt méltán megilleti vállalkozásáért, mert Regan szerepét egy delután megtanulni már magában véve is elismerésre méltó. S ha — természetesen a szó szoros értelmében vett megjátszásról beszélni merészség volna is, Takács Jolán bebizonyította, hogy igazi színészvérből való, aki nem retten vissza semmitől, ha azt a teljes egész érdeke megkívánja. Baróthy Irma, mint Córdélia igen kedves és közvetlen alakítást nyújtott. A többi szerepekben teljes elismerés illeti Nádassyt, Sebestyéat, Delli, Batosi és Sarlait. Edgart a betegségéből már felgyógyult Könyves Jeaő játszotta. (H—i E—r.)

○ Szerződötetés. Barna Jolánt, a budapesti színiakadémia jelesen végzett növendékét, ki már vizsgalati előadásain is általános feltűnést keltett, Somogyi Károly igazgató a nagyváradi új színházhoz szerződtette.

Folyó sz. 165. Idénybérlet 163 sz. Páratlan bérlet

Nemzeti Színház.

Szerda, 1900. március 14-én

A „Pécsi Jogakadémia” ifjúságának műkedvelői előadása

A három kalap.

Vigjáték.

Személyek:

Dupprailon	Liebhart	Dr. Hervey	Tomcsányi
Izabella	Radócsay	Silvester	Cank
Lucia	Szabó	Baptist	Grueber
Temidort	Jacoby		

Holnapután csütörtökön 1900. márc. hó 15-én.

Dobó Katica.

Történeti színmű.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londonba érkezett távirat szerint Roberts tábornok gyorsan előre nyomul. Reggel tizenkétezer búr és 13 ágyura bukkant. Egy dombosoron át megkerülte az ellenség hadállását.

Az „Egyesült Államok” felajánlották a békeközvetítést.

Hivatalosan jelentik, hogy French tábornok az éjjel megszállt két dombot, melyek Bloemfonteint dominálják.

Fokvarosból jelentik, hogy a város menekülőkkel van tele, kik a lázadók elől futnak. A lázadók közel vannak Vanyksolethez.

— **Pestis San-Franciskóban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) San-Franciskóban halálosvégű pestis-élet fordult elő. Megtették a legszigorubb intézkedéseket.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Percel Dezső elnök bejelentette dr. Manaszynak, temes-moravici képviselővé történt megválasztását.

Komjáthy Béla hosszasan polemizált báró Feilitsh Arthurnak a hitbizományokról tegnap mondott beszédével.

Buzáth Ferenc a ruthénekről beszélt és a zsidók ellen s a borhamisításokról.

Kossuth Ferenc indítványára elhatározták, hogy a Ház március tizenötödikén nem tart ülést.

— **Búr barát a képviselőházban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma Komjáthy Béla beszéde alatt a karzatról elkialtotta magát:

— Eljen a független Magyarország az összes nemzetiségekkel!

A tüntető kérvényt dobott le, mely a szélsőbal padjaira esett. A teremőrök kivezették a tüntetőt, kit Lippert István betűszedőnek hívnak. Kérvényében felszólítja a képviselőket s minisztereket, hogy kérjék meg a királyt, hogy lépjen közbe az angol-búr háboruban.

A kérvény így kezdődik: „Dicsértessék Jézus Krisztus!” és így végződik: „Krisztus az igazságért felfeszített!”

— **Egy főrend hagyatéka.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lucenbacher Pál, a főrendház elhunyt tagjának végrendeletét ma bontották fel. Az elhunyt ötmillió koronát hagyott jótékony célokra.

— **Tolonclázadás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti toloncház egyik termében zendülés ütött ki s a toloncok eltorlaszolták az ajtót. Rudnay főkapitány személyesen felszólította a zendülőket engedelmességre, de azok ezt megtagadták. Erre az őrseg betörte az ajtót s a zendülőket nagy dula-kodás után külön zárkákba csukták.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Házasulandók és butorvevők

Figyelmébe!

Rendkívül olcsó árakon vásárolhatók a legszebb és legszilárdabb készítményű asztalos és kárpitos butorok

FEHÉR BÉLA

jóhirnevű butor raktárában Pécsen, Apáca-u. 2. sz. alatt a takarékpénztári új palotában.

Hol állandóan óriási választékban vannak teljes hálószoza, ebédlő és salon berendezések, úgy egyes darabok, valamint tükrök, képek, nádszékek, vasbutorok és esztergályos árak felhalmozva és azok, tekintettel a nagy forgalomra, sehol eddig nem létező

 bámulatos olcsó árakon árusítatnak el.

Mindenki tehát csak saját érdekében cselekszik, ha butorvásárlások eszközlése végett ezen céget fölkeresi, hol a legszolidabb kiszolgálásról meggyőződhetik.

Árverés!

Hiteles személy közbenjötté mellett elárvereztetek

huszonhárom darab lovat

f. évi márczius hó 23-án délután 3 órakor, Pécsen, a budai külvárosi vásártéren.

Az árverési vevő a vételért azonnal köteles lefizetni.

Pécsen, 1900. márczius 13-án.

Dr. Toldi Béla

ügyvéd.

Egy sarok-ház

korcsma-üzlet berendezéssel, esetleg

borkészlettel

együtt eladó.

Nagy-Flórián-utca 11. sz. Bővebbet ugyanott.

170. ad. 12,747. sz.

Tlkv. 1900. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiroság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Pécsi Takarékpénztár illetve Dárdai Takarékpénztár végrehajtónak Rozgonyi Paula laskafalui lakos végrehajtást szenvedett ellen 1000 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósa területén levő Laskafalu községben a 366. sz. tjkvben felvett 624. hrsz. ingatlanra 1026 korona kik. árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi április hó 2-ik napján d. e. 10 órakor Laskafalu községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 102 kor. 60 fillért készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-a alatt jelzett árfolyammal számított sz 1881. november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiroság mint tlkvi hatóságnál. 1900. évi január hó 15-én.

Molnár

kir. albiró.

171. sz.
tlkv. 1900.

Árverési hirdetemény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Dárdai Takpénztár végrehajthatónak Korokos János és neje Dobszai Zsuzsanna daróczi lakos végrehajtást szenvedettek ellen 1500 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Darocz községben a 107. sz. tjkvben felvett 370., 527. hrsz. ingatlanból Korokos Jánost illető felére 274. kor., a daróczi 244. sz. tjkben foglalt 314. hrsz. ingatlanra egészben tehát az 1881: 60. t-cz. 156. §-a a) pontja értelmében Bóli Ferencz és nejét Korokos Rozát illető felére 190 kor., 824. hrsz. ingatl. egészben az 1881: 60. t-cz. 156. §-a a) pontja értelmében Bóli Ferenczet és nejét Korokos Rozát illető felére is 346 kor.; a daróczi 210. sz. tjkben foglalt 43. hrsz., 41. házss. ingatlanra 1062 kor.; a sепse 672. sz. betétben foglalt 1—4. sorsz. ingatl. jószágtestből Korokos Jánost illető fele részre 266 kor. kik. árban elrendelte s hogy a föntebb megjelölt ingatlan az 1900. évi április hó 5-ik napján d. e. 10 órakor Daróczon és d. u. 2 órakor Sepse községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 27 kor., 40 kor., 19 kor., 34 kor. 60 fill., 106 kor. 20 fill., 26 kor. 60 fill. készpénzben, vagy az 1881: 60. t-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 3333 szám alatt kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság, mint tlkvi hatóságnál, 1900. évi január hó 13-án.

Molnár,
kir. albiró.

Bérleti hirdetemény.

A rádfai gazdaság, a Pécs-Vaiszlói országut mellett, Baranya-Baksa község határában,
mintegy 1767 (1200 négyszögöles) hold,
tulnyomólag szántóföld, f. évi október 1-től fogva 6 vagy 12 évre bérbeadó.

Bővebb szóbeli értesítéssel szolgál vállalkozóknak:
Lösch János, uradalmi felügyelő Siklóson, vasárnapi, szerdai és pénteki napokon a délelőtti órákban vagy bármikor írásban.

2642.

Baranyavári járás főszolgabirájától.

Ki. 1900.

Pályázati hirdetemény.

Baranyavármegye hatóságomra bizott baranyavári járásához tartozó Kácsfalu székhelylyel, Kácsfalu és Bolmány községek szövetkezetéből álló

kácsfalui körjegyzői állás

a volt körjegyző elhalálózása folytán megüresedvén, — ezen évi 2000 kor. készpénzfizetéssel, — természetbeni lakás, — 200 kor. iroda-, 180 kor. napidij-, 240 kor. fuvar-, 168 kor. fajárandóság és 55 kor. tűzkárbizt. díj-átalányával, végül 3·1343 k. h. szántóföld (adóját a községek fizetik) haszonélvezetével egybekötött állásnak választás útján való betöltésére ezennel pályázatot nyitok és a választás határidejéül **folyó évi ápril hó 5-ik napjának délelőtti 10 óráját,** helyéül pedig **Kácsfalun a körjegyzői irodát** tűzöm ki.

Ehhez képest felhivom pályázni kívánókat, hogy képesittségöket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal egyébként szabályszerűen felszerelt ez irányú kérvényüket **ápril hó 3-ig bezárólag** hozzám annyival inkább nyujtsák be, mert a netán később érkező kérvényeket figyeimbe venni nem fogom.

Kelt Dárdán, 1900. március hó 10-én.

Stenge Ferencz s. k.
főszolgabiró.

